

WINNAAR REEKS 3 TWEDE GRAAD SECUNDAIR ONDERWIJS

Naam: Floor Van Den Branden

School: Broederschool Humaniora Sint-Niklaas

Afdeling: Davidsfonds Sint-Niklaas

Wie is dat in de spiegel?

Er is een ramp gebeurd in het brein van Mevrouw Cecilia Cerebrum. Na 85 jaar zijn de werknemers in Cecilia's brein het beu: ze doen al te lang dezelfde job. Arbeiders gaan op zoek naar variatie of nemen zelfs ontslag. Het is één grote warboel. We besloten een onderzoek te starten en verschillende werknemers te interviewen over deze bizarre situatie. We gingen eerst langs bij Tina en Tessa uit de temporale kwab. Zij zijn het, net zoals vele anderen, beu dat ze al 85 jaar aan één stuk door moeten werken.

Tina 'Wij waren onze job beu! U hebt allemaal geen idee hoe vervelend het is om 85 jaar hetzelfde beroep te doen. Dan zou u toch verwachten dat wij op zijn minst af en toe een pauze krijgen, maar niets is minder waar. Wij werken al 85 jaar aan één stuk door. Geen vakantie, geen pauze. Zelfs geen facultatieve verlofdag. Maar er wordt naar ons natuurlijk niet geluisterd! En dus protesteren wij! Dat is hier blijkbaar de enige manier waarop we gehoord worden.'

Tessa 'Het is zoals Tina het zegt: dag in dag uit zit ik hier te verdrinken in de dossiers van oude herinneringen: gênante momenten, ongemakkelijke conversaties en domme fouten. En dan moet ik minstens 20 keer per dag zo 'n dossier doorgeven aan Tina om te voorkomen dat ze die afschuwelijke fouten opnieuw maakt. Het is potverdorie om een depressie van te krijgen!'

Tina 'Dat is goed gezegd, Tessa. Ik zit hier elke dag nieuwe leerstof, ervaringen en prachtige momenten op te slaan en die kan ik dan geen vijf seconden koesteren, want er komt alweer iets nieuws binnen. Het is potverdorie om een burn-out van te krijgen!'

Interviewer 'En wat houdt jullie protest precies in?'

Tina 'Wel, ik moet elke dag honderden herinneringen opslaan. Daar maak ik dan dossiers van en die mail ik door naar de baas. Maar dat doe ik dus niet meer. Ik weiger nog één enkele mail te sturen naar die blaaskaak! Als hij het niet belangrijk genoeg vindt om eens vijf minuten naar ons te luisteren, dan doe ik de moeite niet meer om naar hem een dossier door te mailen! Ik staak!'

Tessa 'Zo is dat, Tina! Ik zit hier alle dagen oude herinneringen op te halen die "van belang zijn voor de situatie die nu aan de gang is", zoals meneer het zegt. En als het dan "niet nuttig" of "de foute herinnering" is, dan heeft hij plots wel tijd om naar hier te komen en mij de les te spellen! Maar nu niet meer. Ik kies nu zelf welke herinnering ik op welk moment doorstuur. En omdat ik af en toe houd van een beetje nostalgie, stuur ik graag hele oude herinneringen door. 27 keer per dag. En amper 25 keer per nacht. *glimlacht* Hij is nog niet komen klagen.'

Tina 'Tja, hij heeft waarschijnlijk niet zo veel tijd meer nu.'

Ook namen we een interview af in het kantoor van de emoties in de frontale kwab. Hier is namelijk voor de eerste keer in 85 jaar een nieuwe jobstudent die een vaste medewerkster vervangt.

Verwarde Victor 'Goeiemiddag... Ik ben Victor. Maar ik word hier verwarde Victor genoemd. Ik begrijp niet zo goed waarom ze mij zo noemen, maar ik vind het wel leuk...denk ik.'

Walter Woede 'Ik vind Verwarde Victor nog redelijk zacht gezegd! Ik noem hem Vreselijke Voddenvent.'

Interviewer 'Ja... Zullen we beginnen met het interview?'

Verwarde Victor 'Interview? Is dit een interview? Moest ik iets voorbereiden? O nee...'

Interviewer 'Nee, je moest niets voorbereiden. Ik zal gewoon beginnen met de eerste vraag. Victor, zou je ons wat meer kunnen vertellen over de situatie die hier gaande is?'

Verwarde Victor 'Ik vind de situatie... Ik vind..... de situatie...'

Walter Woede 'Ronduit slecht: Vera Verdriet weent zo veel dat ik hier dagelijks twee keer moet dweilen, Bea Blijdschap is op vakantie om "haar innerlijke rust terug te vinden", waardoor we nu met deze klojo opgescheept zitten en Aaron Angst zit al drie dagen onder zijn bureau met een inzinking en zijn knuffelbeer!'

Aaron Angst (stil) 'Het is een knuffelkonijn.'

Walter Woede (zucht) 'Zou u ons nu met rust kunnen laten? Ik heb nog veel werk!'

Ten slotte gingen we langs bij de baas van Cecilia's brein: Dimitri Dementie.

Interviewer 'Meneer Dementie, wat is uw mening over deze ernstige gebeurtenissen?'

Dimitri Dementie 'Ik vind het verschrikkelijk. Ik begrijp niet waar dit allemaal vandaan komt. De voorbije 85 jaar was alles in orde. Alle medewerkers deden hun taak en Cecilia leidde een prachtig leven. Maar alles is plots gekeerd. Medewerkers nemen ontslag, doen hun job helemaal anders of wisselen van taak omdat ze variatie willen. Maar er zijn vooral veel arbeiders die protesteren en staken. In het kantoor waar alle dossiers van kennissen, familie en vrienden worden bewaard, zijn de werknemers dossiers aan het versnipperen uit protest. Hierdoor is Cecilia de namen van al haar vriendinnen uit de lagere school vergeten. Ze dreigen zelfs om Cecilia's dossier zélf te versnipperen. Dit zou betekenen dat ze zou vergeten wie zij zelf is! Stel u voor dat ze in

de spiegel kijkt en niet weet wie de persoon rechtover haar is. En dat is niet het enige! Ik krijg ongelooflijk veel mails binnen over herinneringen van 80 jaar geleden van de temporale kwab. Wel 27 per dag! En dan nog eens 25 per nacht. Ik doe geen oog meer dicht! En dit zijn nog maar enkele voorbeelden van de drastische feiten. Het hele gebeuren brengt Cecilia in de war. Ze gaat er op achteruit.'

Interviewer 'Dit is de eerste keer dat zoiets ernstig zich voordoet. Zelfs wij hebben nog nooit zoiets gezien. Heeft u toevallig al een naam bedacht voor deze ernstige zaak?'

Dimitri Dementie 'Wel, ik dacht eraan de zaak naar mij te vernoemen aangezien ik de baas ben van het brein van het eerste slachtoffer.'

Interviewer 'Goed. Voortaan noemen wij deze zaak 'Dimitri'. Is er nog iets dat u wil zeggen om het interview af te sluiten?'

Dimitri Dementie 'Ik zou nog willen zeggen dat het 85 prachtige jaren waren en dat het een eer was om Cecilia's brein te mogen begeleiden. En dat zal ik blijven doen tot het einde.'

Interviewer 'Bedankt voor deze mooie woorden, Meneer Dementie.'